

Briļļu Daugavpils

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUZU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 39 (2677)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 31. martā

Maksā
2 kap.

INFORMATĪVAIS ZIŅOJUMS

Par Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas Plēnumu

Sā gada 27. martā Latvijas KP CK un partijas Rīgas pilsētas komitejas Politiskās izglītības namā sāka darbu Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas otrais Plēnums.

Plēnumā darba kārtības pirmajā jautājumā — par PSKP Centrālās Komitejas marta Plēnuma rezultātiem un republikas partijas organizācijas uzdevumiem — referēja Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas pirmais sekretārs A. PELSE.

Pēc A. Pelšes referāta izvērsās debates. Tajās piedalījās partijas Daugavpils rajona komitejas pirmais sekretārs N. BABKINS, PSRS Valsts bankas republikāniskā kantora pārvaldnieks V. LEČIS, partijas Rīgas pilsētas komitejas pirmais sekretārs V. AZĀNS, republikas Ministru Padomes Valsts kontroles komisijas loceklis A. CERNIŠEVŠ, Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētājs J. PEIVE, Jēkabpils rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs P. PEĻNIKS, partijas Siguldas rajona komitejas pirmais sekretārs Ž. GEISLAVS, partijas Dobeles rajona komitejas pirmais sekretārs J. BROVELIS un Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas profesors, akadēmiķis K. BAMBERGS.

Debatēs par referātu runāja Priekšu selekcijas un izmēģinājumu stacijas — Cēsu rajona paraugsaimniecības direktors K. SPROGA, Latvijas Tautas saimniecības padomes priekšsēdētāja vietnieks A. EISMONTS, partijas Limbažu rajona komitejas pirmais sekretārs K. ZORINS, Latvijas LKJS Centrālās Komitejas sekretārs N. KARPOVS, partijas Bauskas rajona komitejas pirmais sekretārs E. TIMPA un citi.

Ar lielu interesi Plēnuma dalībnieki noklausījās K. Sprogas stāstījumu. Viņš stāstīja, ka paraugsaimniecības kolektīvs cīnās par partijas izstrādāto lauksaimnieciskās ražošanas uzlabošanas pasākumu izpildi. Atsacījušies no kaitīgās zālāuku sistēmas, saimniecības ļaudis nolēmuši krasi palielināt rušināmo kultūru sējumus. Viņi paredzējuši 50 procentu aramzemes apsēt ar labību, bet 25—30 procentus — ar kukurūzu, cukurbietēm un citām rušināmām kultūrām. Šogad uz katriem 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes saimniecībā iegūs 665 centnerus piena un 90 centnerus gaļas.

Tautas saimniecības padomes priekšsēdētāja vietnieks A. Eismonts paziņoja, ka lauksaimniecības mašīnu ražošanas apjoma ziņā uzņēmumu kolektīvi šogad ir pārsnieguši līmeni, kāds septiņgades kontrolskaitļos paredzēts 1965. gadam. Virs plāna un pēc papildu saistībām izgatavotas dažādas ma-

šīnas par 1,8 miljoniem rubļu, bet par 138000 rubļu saražotas lauksaimniecības mašīnu, traktoru, ekskavatoru un automobiļu rezerves daļas, tāpat arī 1,3 miljoni drenāžas cauruļu, 29.000 tonnu pakaišu kūdras un kūdras un slāpekļa mēslojuma.

Par komjauniešu un pārējo jauniešu patriotisko darbu visas tautas cīņā par lauksaimniecības produktu ražošanas apjoma palielināšanu pastāstīja Latvijas LKJS CK sekretārs N. Karpovs.

Pēc tam Plēnuma dalībnieki noklausījās Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas pirmais sekretārs A. PELSES galavārdu.

Apspriestā jautājumā Plēnums pieņēma plašu lēmumu.

Vakara sēdē darba kārtības otrajā jautājumā Plēnumā referēja Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas sekretārs A. VOSS. Referāta apspriešanā piedalījās partijas Rīgas pilsētas komitejas sekretārs L. HIMELREIHS, partijas Jēkabpils rajona komitejas pirmais sekretārs A. KAĻĀNS un citi.

Tad Plēnuma dalībnieki noklausījās Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas sekretāra A. VOSA galavārdu.

Apspriestajā jautājumā Plēnums pieņēma plašu lēmumu.

Pildot PSKP XXII kongresa lēmumu, Plēnums noklausījās Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas otrā sekretāra M. GRIBKOVA informāciju par to, kā tiek realizēti ierosinājumi un priekšlikumi, kas izteikti PSKP Programmas un Statūtu projektu apspriešanas gaitā.

Sai jautājumā Plēnums pieņēma attiecīgu lēmumu.

Plēnums izskatīja arī organizatorisku jautājumu. Plēnums apstiprināja par Latvijas KP CK rūpniecības un transporta nodaļas vadītāju b. I. Bērziņu un par Latvijas KP CK propagandas un agitācijas nodaļas vadītāju — b. I. Andersonu.

Plēnuma darba nobeigumā runāja Latvijas KP CK pirmais sekretārs b. A. PELSE.

Pēc tam Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas otrais Plēnums beidza darbu.

ORGANIZĒTI SĀKT PAVASARA LAUKU DARBUS!

Pākšaugu sēklas ceļo uz saimniecībām

Katrā dienu pie Krustpils labības piegāšanas punkta noliktavām piebrauc mašīnas no rajona kolhoziem un padomju saimniecībām. Tie, kas nav iegādājušies kukurūzas, zirņu vai dažu citu kultūru sēklas, steigš to izdarīt. Nesēnu sēklu saņem Atāšienes un Pļaviņu valsts saimniecības. Saņemtas «Bukovi-

nas—3» un «Vir—25» kukurūzas šķirnes. Kārļa Marksa kop-saimniecības ļaudis šajās dienās no valsts labības noliktavām aizveda 2,6 t zeltaino kukurūzas graudu, iepirka trūkstošās divas tonnas zirņu. Lauksaimniecības artelis «Draudzība» iegādājās vērtīgo kultūru — zirņus vēl daudz lielākā vairumā — gan-

driz sešas tonnas. Kravas ar vērtīgo sēklu aizceļojušas arī uz kolhoziem «Dubna», Capajeva, «Daugava» un citām saimniecībām. Pavasaris nāk steigīgiem soļiem, tāpēc kavēties ar nepieciešamo graudu iegādi un apmaiņu nedrīkst. Sēkla ceļo uz saimniecībām.

A. Skuja

Krustpili

Mehanizatori steidz remontu

Dignājas ciema Sudrabkalna kolhozā nav īstas mehāniskās darbnīcas, tāpēc remonta gaitā nereti gadās traucējumi, neērtības. Tomēr sudrabkalnieši cenšas tiem tikt pāri. Iegādāts autogēns, nesen — elektriskais metināšanas aparāts, kas ievērojami atvieglo remontdarbus.

Kaut vai rīt izbraukt tīrumos var četri traktori, pieci kultivatori no sešiem, jau salikti un ieeļļoti, novietoti šķūnī. Protams, divus

jaunos starprindu rušinātāju kultivatorus nevajadzēja labot. Pašreiz pēdējos remontdarbus dažām graudu sējmašīnām un vieglajiem diskkiem veic kalēji P. Ciselonoks un V. Urpens. Darba pilnas rokas arī mehāniķim J. Bremmerim.

Sudrabkalna kolhoza ļaudis apņēmušies līdz 5. aprīlim sakārtot visu pavasara sējai vajadzīgo tehniku un inventāru.

Mūsu korespondentu punkts Jēkabpils rajona Dignājas ciemā

Mēbeļnieki—patērētājiem

Jēkabpils rūpniecības kombināta mēbeļnieki sekmīgi pilda 1962. gada ražošanas programmu. Ar uzviju izpildīts janvāra un februāra plāns, iepriekšējie aprēķini rāda, ka pirms termiņa mēbeļu fabrikas kolektīvs izpildījis marta uzdevumu. Šinī gadā Jēkabpils mēbeļnieki tirdzniecības uzņēma-

miem jau nosūtījuši vairāk nekā 370 divviru skapjus. Līdz gada beigām cehs dos vismaz 1000 šī veida skapjus. Iedzīvotāji mūsu veikalos iegādājušies arī lielu skaitu divvietīgo matraču, tahtu un citu Jēkabpils mēbeļnieku ražojumu.

Aprīlī mēbeļu fabrikā sāks apaļo galdu

ražošanu. Līdz gada beigām darbaļaudis saņems vismaz 250 galdu. Otrajā pusgadā mēbeļnieki sāks divvietīgo gultu ražošanu un izlaids vismaz 400 spoguļu, kurus iecienījuši pircēji.

J. Rudzītis,
Jēkabpils mēbeļu fabrikas vecākais meistars

Jauni dzīvojamie nami, jaunas skolas

Krustpils celtniecības pārvaldes celtnieki 1962. gadā uzsāks jaunu labiekārtotu astoņdzīvokļu namu celtniecību Krustpilī, Ozolu ielā, Atāšienes un Mežāres padomju saimniecībās. Visus šos namus līdz gada beigām nodos ekspluatācijā. Turpinās vislielākā 96 dzīvokļu nama būvdarbi Krustpilī, Madonas ielā un 33 dzīvokļu ēkas celtniecī-

ba arī Krustpilī, Dārza ielā. Agrāk uzceltajām gaismas pilīm — Jēkabpils rajona Bīrzu internātskolai un Krustpils pirmajai vidusskolai — drīz pievienosies jauni mācību korpusi Jēkabpilī, Antuzos un Cēsainē. 1962. gadā sāksies jaunas skolas celtniecība Zilānos un Krustpilī.

I. Koblēna

TEICAMI SAGATAVOTS KONCERTS

Daudzus klausītājus 18. martā Viesītes kultūras namā, ar labi sagatavotu koncertu iepriecināja vietējie mākslinieciskās pašdarbības pulciņu dalībnieki.

Vispārēju atzinību izpelnījās meitenu vokālais kvartets. Tā izpildījumā dziesmas: Gībnera «Draudzības dziesma», Igenbergas «Jūra,

jūra, smaidi mums» un citas izskanēja raiti un melodiski.

Daudz dzirkstoša prieka un veiklības sniedza tautisko deju kolektīvs, izpildot latviešu un brālīgo kaimiņu republiku iestudētas tautas dejas. Temperamentīgo īgaunu tautas deju «Tuljaks» nomainīja lietuviešu tautas deju «Sienāzis», pēc

kuras sekoja latviešu tautas dejas «Ačkups», «Pāru deja» un citas.

Programmas daļu starplaikos ar asprātīgu joku un vajadzīgu kritiku labi uzstājās koncerta konferansjē U. Skuja un Z. Kleščevskis. Vakarū kuplīnāja daudz interesantu deklamāciju, U. Spure Viesītē

KAZAHIJAS PSR KULTORAS

NEDEĻA LATVIJĀ

Dzied Bibigula Tulegenova

P. Stučkas Valsts universitātes aulā uzstājās Kazahijas PSR Tautas skatuves māksliniece Bibigula Tulegenova.

S. Daņilova (LTA) foto.

Interesantas lekcijas un izstādes

24. martā mūsu republikā sākās Kazahijas kultūras nedēļa. Tajā Latvijas PSR darbaļaudim dota iespēja iepazīties ar brālīgās kazahu tautas kultūru.

Sevišķi daudz pasākumu kultūras nedēļā organizēti mūsu galvaspilsētas iedzīvotājiem, kuri tikās ar Kazahijas izcilajiem māksliniekiem, rakstniekiem, kultūras darbiniekiem, noskatījās Kazahijas kinofilmas.

Arī Jēkabpils rajona kultūras darbinieki un lektori sagatavojuši lekcijas par kazahu tautas kultūras sasniegumiem, grāmatu izstādes.

Tā trešdien Sunākstes ciema tautas namā klātesošie ar lielu interesi noklausījās skolotājas b. Sietinas nolasīto lekciju, kurā viņa iepazīstināja ar varonīgās Kazahijas tautas dzīvi, literatūru un mākslu.

Lekcijas notika arī Rītes, Sērenes, Jēkabpils rajona kultūras namā un citur.

Krustpils rajona bibliotēka sagatavojuši izstādi veltītu kazahu tautas kultūras nedēļai mūsu republikā.

Līdzīga izstāde sagatavota Pļaviņu pilsētas un dažās ciemu bibliotēkās.

V. Seina

Mūsu korespondentu punkti ziņo

Uz pavasara sliekšņa

„Uzvaras“ laudīm der pamācīties no kaimiņiem

... Tikko beigusies Daudzses ciema padomes lauksaimniecības pastāvīgās komisijas sēde. Deputāti un aktīvi abos kolhozos «Sarkanais partizānis» un «Uzvara» pārbaudīja, kā notiek gatavošanās atbildīgajam darbam cēlienam — septiņgades ceturtda gada pavasara sējai.

Jau šogad taču jācinās par to, lai katru hektāru izmantotu maksimāli. Protams, pamatā tam jāliek labs mēslojums.

Kopsaimniecības «Sarkanais partizānis» laudis šajā ziņā jau krietni pāstrādājuši. No plānotajām 6000 t kūtsmēslu uz tūriem jau nogulūši vairāk nekā pieci tūkstoši. Kūdru kompostē ar kūtsmēsliem. Daļu tāda maisījuma gatavo pie fermām, citu — turpat uz lauka, salaistot ar virsu. Jau tagad šajā saimniecībā uz katru aramzemes hektāru skaitās ap 10 t mēslojuma. Krietni vairāk nekā pērn!

Viens no iemesliem, kāpēc te darbi sokas, ir prasmīga tehnikas izmantošana un cilvēku materiālā stimulēšana. Pēdējai šogad veltīta sevišķa uzmanība. Izstrādātas atsevišķas normas un papildpamācības kārtība kā mehanizatoriem, tā pašiem laukopjiem tieši mēslojuma vešanā. Piemēram, čakli strādājot, laukopības brigādes loceklis mēnesi saņem ne 30 un 35, kā agrāk, bet gan 45 un 50 rubļus.

Pirms pāris dienām saimniecībā pabeidza visu uzkrājušos kūtsmēslu vešanu un tagad līdz sējai nogādās uz laukiem arī to, kas sakrāsies pie fermām. Mēslojuma izvešana te mehanizēta. Abās brigādēs strādāja kāpurķēžu traktori R. Graviša, B. Vasiljeva vadībā, dienā katrs izveda 30—40 t mēslojuma. Izkraušanā, piemēram, saimniecības traktori izmantoja arī mēslu ārdītājus, iepriekš tam nomontējot sairdinātāju.

Toties tā paša ciema kolhoza «Uzvara» stāvoklis mēslojuma izvešanā bēdīgs. 4k dienas strādā gan divi pašu traktori, ap 30 pajūgu, tomēr vairāk nekā 100 t dienā izvest nevar. Varētu darbā laist vēl vienu kāpurķēžu traktoru DT-54, bet to nevar vien sagaidīt izlabotu no Viesītes darbnīcas. Uzvariešus pievilusi arī Lauktechnikas rajona nodaļas brigāde, kura bija noslēgusi ar kolhozu līgumu par 5000 t kūtsmēslu un 3000 t kūdras izvešanu. Kā teikt, «Solīts makā nekrit». Tā arī šoreiz iznācis, jo palīgi bijuši vārdos, bet ne darbos. No paredzētajām 11000 t uz tūriem nogādāti tikai ap divi tūkstoši tonnu kūdras un kūtsmēslu. Ja šajās dienās neparādās krasu lūzumu darbaspēka un tehnikas izvešanā, tad pavasaris te laudis var pārsteigt ar neiekoptiem tūriem. Un atkal nāksies runāt par zemajām ražām rudenī. Kāpēc, piemēram, «Uzvarā» nemācās no kaimiņu kolhoza un šajā darbā pēdējā plānā atstāta materiālā ieinteresētība? Ja labi paskatās, atradīsies arī citas iespējas. Piemēram, palūgu skaitu kolhoza varētu palielināt līdz 60, jo daudzi zirgi stāv neizmantoti. Tātad — jāsaparojas nekavējoties, kamēr nav par vēlu!

K. SPELTINŠ,
kolhoza «Sarkanais partizānis»
laukkopis

I. DEGLE,
kolhoza agronome

V. LEJINA,
brigadiere

A. AUGSKAPS,
Daudzses ciema padomes
lauksaimniecības pastāvīgās
komisijas loceklis

A. JANOVSKIS,
kolhoza «Uzvara» revīzijas
komisijas priekšsēdētājs
Jēkabpils rajona

Raportējam: SĒJAI GATAVI!

Jēkabpils rajona lauksaimniecības arteļa «1. Maijs» mehāniskā darbnīca. Ap saviem kāpurķēžniekiem DT-54 rosās mehanizatori P. Volkovs un V. Jaluškins. Viņiem palīgā devušies arī piekabinātāji. Tā nolēma nesen notikusi valdes sēde. No 9 pavasara sējai vajadzīgajiem traktoriem tikai šie divi palikuši ar vēl nepabeigta remonta zīmogu. Līdz 1. aprīlim lielajai tehnikai jābūt kārtībā. Un to arī paveiks.

Piekabes inventāra un pārējās lauksaimniecības tehnikas sagatavošanu var raksturot ar 83 procentu skaitli. Tātad drīz varēs ziņot arī par šo darba ieroču sagatavotību. Līdz 15. aprīlim nolemts ne tikai pilnīgi salabot lauksaimniecības inventāru, bet arī nogādāt darba vietās — tieši brigādēs. Sīki sastādīts plāns tehnikas un pārējā darbaspēka izvietojumam kolhozā.

Lūk, piemēram, otrajā brigādē pavasara lauku darbos un sējā strādās traktors DT-54, ko vadīs P. Volkovs, arī KD-35 b. Dzīkoviča vadībā. Kukurūzu un citus rušināmaugus sēs un apkops mehānizators b. Ēkis ar savu ritentraktoru DT-20. Cukurbišu sējā izmantos arī trīs zirgvilkmes sējmašīnas, kurās jau pilnīgā kārtībā.

Kolhoza klēti nesaimnieko vairs viena klētniece L. Millere, bet viņai palīdz vēl trīs kolhoznieki. Lūk, Jānis un Pēteris Purenis, N. Kriščiņš steidz vēlreiz pārtīrīt pupas, griķus. Šogad ar tām jāapsēj 30 ha. Tāpēc sēklas mazliet pietrūks — daži centneri jāiepērk. Saimniecībā ir mistri, kurus daļu jāņemina pret mēžiem, jo sēs lielākas platības zirņu un miežu mīstus. Šajās dienās iegādājās 3 t kukurūzas. Sešdesmit četras tonnas graudaugu sēklu otrreiz attīrītas, pārbaudīta to tīrība un dīdžība. Pēdējos sēklas materiāla sagatavošanas darbus veiks tuvākajās dienās.

Mūsu kopsaimniecības «1. Maijs» lauku laudim ir visas iespējas šogad pavasara sēju sagaidīt ar drošu skatu, pilnīgi bruņotiem sprāgajam darbam cēlienam. Pirmajam pavasarim pēc vēsturiskā komunistiskās partijas XXII kongresa un PSKP CK marta Plēnuma — visus spēkus! Ar tādu devīzi mēs strādājam.

V. Kļava,
otras brigādes brigadiere

J. Gūra,
kolhoza agronoms

I. Krastiņš,
mehāniķis

Rosme Tīznūžu purvā

Pirms pāris gadu desmitiem, ja pieminējam vārdu purvs, mūsu izteikšē pavidēja rāvēns uguns, kropļi bērziņi, priedītes un rudens tumšās naktīs malduguņu zaļganās liesmiņas.

Tagad lielle novadgrāvji izsmēluši purva klānus, izcirsti krūmi, un drīz vien arklū lemeši apgriezīs trūdainās velēnas, lai te veidotos plaši, līdzīgi tūri.

Tādas pavasarīgas iezīmes manāmas arī Krustpils rajona Daugavas kolhoza vairāk nekā simt hektāru lielajā Tīznūžu purvā. Jau ar pirmajām marta mēneša dienām (šajā gadalaikā visparastāk būtu dzirdēt ciruļu dzirdos treļļus): purvā spēcīgi un droši atskan traktoru daudzbalss dziesma. Te strādā Lauktechnikas Krustpils rajona nodaļas mehanizatori brigādiere b. Iesalnieka vadībā. Melni, plati ceļi iet no purva uz tūriem. Izved kūdru. Melnzemes vaļņi novadgrāvju malās saplok ik stundu. Četri traktori DT-54 un divi DT-55 purvā kustas bez pārtraukuma. Grūti uzreiz pateikt, kas te viscālāk. Traktoros vada pieredzējuši mehanizatori. Lūk, b. Maskalānam jau drīz būs desmit gadu darba stāžs tērauda kumelja vadīšanā. Gluži kā rotaļādāms ar buldozera plato lemeši tas norauš kūdras no plaknveidīgām dzelzs ragavām. Ar to pašu reizi kūdras izklieš uz tūriem. Vēlāk tā nesagādās nekādas grūtības, apstrādājot zemi sējai. Sniega klātie tūri pēc vairāk nekā 150 tonnu kūdras izvešanas uz hektāra izmainījušies līdz nepazīšanai. Tas būs bagātīgs mēslojums ne tikai šā gada, bet arī krietns avanss turpmāko gadu ražai. To dos līdz šim aizmirstais Tīznūžu purvs. Drīz arī tas, sīki nogrāvots, nodrenēts un kultivēts, varēs briedēt kuplas druvas.

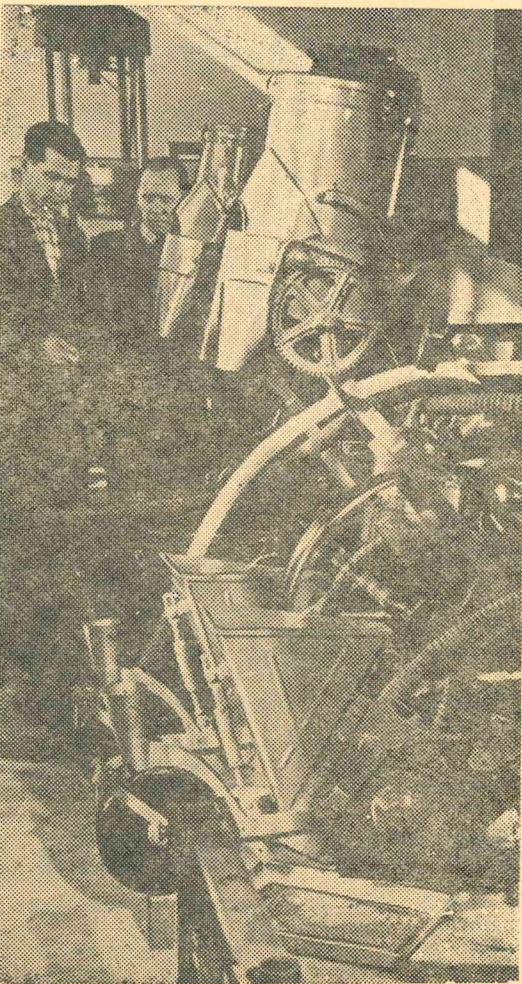
Īsti darba entuziasti ir mehanizatori bb. Puskeiris, Radionovs, Ušackis, kā arī gados jaunais Jānis Auziņš, kam traktora sviru drīzumā vajadzēs nomainīt pret karavīra šineli. Puišim jānokalpo obligātais karadienests.

Spraigais darbs turpinās arī naktīs. Tumsa traucē, bet prožektoru un mēness gaismas līdz šim ir bijusi pietiekoši laba un nav samazinājusī kūdras izvešanas tempus uz tūriem. Seno purva malduguņu vietā, kādas šeit redzējuši vecie laudis, tagad iedegušās istas vadugunis — traktoru starmeši.

Acis gan žilbina, bet strādāt var labi. To apstiprina arī maigas mehanizatori bb. Šēglovš, Šinķevičs, Kirilovs, Partnovs un citi. Tikai da-

ži tuvumā dzīvojošie kolhoznieki var sūdzēties par naktsmieša traucēšanu. Bet tas jau tad būtu tikai humora pēc. Un ne jau bez trokšņa vairāk nekā 4565 t kūdras būtu aizvests uz trešās brigādes laukiem. Arī pārējie kolhoznieki nav sēdējuši, rokas klēpi salikuši. Šajā brigādē izvestas uz laukiem ap 500 tonnas kūtsmēslu, atvestas 220 tonnas filtrkaļķu kūdras kompostēšanas. Tas viss dos iespēju krietni palielināt rušināmo un graudaugu kultūru sējplatību un arī ražu. Pašlaik mehanizatori izved mēslojumu otrās brigādes tūriem. Pavisam kolhozā jau izvests tuvu pie 5000 t kūdras un vairāk nekā 2000 t kūtsmēslu.

E. Krūmiņš

Būs mēslojums—būs raža

Sēlijas kolhoza laudis šī gada pavasara sējai izveduši uz katru tūriem hektāru 8 t organiskā mēslojuma. Gada plāns izpildīts par 70%. Organisko mēslu izvešanā izmantoto tehniku, kā arī zirgus. Mēslojumu bagātīgi dod rušināmām kultūrām, galvenokārt kukurūzai un cukurbietēm.

Lielu lūzumu augšnes auglības celšanā ir panākuši kolhoza «Vienība» laudis. Uz katru tūriem hektāru jau izvests pa 6 t organiskā mēslojuma, kamēr pagājušā gadā

uz šo pašu laiku bija tikai 1 tonna. Pašu spēkiem to neiespēja izdarīt, jo nebija iepriekš sagatavotas zaļū kūdras, kā arī pietiekošā daudzumā vajadzīgās tehnikas. Valde sauca talkā Lauktechnikas Jēkabpils rajona nodaļu. Visi rušināmā kultūru lauki saņēma zaļū kūdras, rēķinot 60—80 t uz hektāru, bez tam vēl 15—20 t kūtsmēslu. Tām platībām, kurām kūtsmēslu nepietiks, tos aizvieto ar viras mēslojumu 8—10 t uz hektāru.

Ļoti slikti gatavojas

pavasara sējai kolhoza «Komjaunietis», kur uz šo dienu izvests tikai 1,6 t organiskā mēslojuma vienam hektāram aramzemes, kas izvietots galvenokārt uz piermes laukiem. Kolhozā pie lopus novietnēm stāv ap 2500 t kūtsmēslu krājumu, taču to izvešana uz tūriem joprojām netiek organizēta, kaut gan pavasara lauku darbi jau tuvu. Līdzīgs stāvoklis ir arī Lauceses, Biržu un Zalvītes kolhozos.

A. Loseva,
agrokimīķe

Laiks sākt darbus augļu dārzos

Klāt pavasaris ar saulainām dienām un pīlošiem jumiem, bet samērā aukstām naktīm. Augļu koki siltā, saulainā laikā stipri sasilst un atkūst, bet naktīs sasilst. Sasiļušie zari un stumbrs atdzīvojas, un to spēja pretoties salam zūd. Nakti, temperatūrai pazeminoties, audu šūnas neiztur salu, miza saplaisā un audi atmirst—rodas saules apdegumi, kas ir par cēloni atsevišķu augļu koku daļu vai visa koka bojā eja.

To zina katrs auglīkopis, tādēļ pavasarim vajadzēja ienest zināmu rosmi rajona saimniecību augļu un ogu dārzos, un it sevišķi šīnā gadā, kad pēc pagājušā gada neražas gaidāma augļu raža, kas saimniecībām dotu ievērojamus naudas ienākumus. Tomēr šādas rosmes vēl nav. Nav pat tādos ekonomiski spēcīgos kolhozos kā Kirova, Daugavas, Raiņa u. c. Krustpils rajona saimniecībās, kur augļu dārzu platība pārsniedz 10 un vairāk hektāru.

Viens no svarīgākajiem dārzkopju uzdevumiem pašlaik ir apkopt augļu koku stumbrus un vainagus. Daudzās saimniecībās, it sevišķi vecajos dārzos, tie nav savlaicīgi retināti, zari apauguši ar sūnām un ķērpjiem. Tie notīrāmi ar speciālām tērauda stieples sukām, vienlaicīgi atbrīvojot stumbrus no vecās, atmirušās mizas atliekām.

Pirmie Padomju Savienībā

Ziemeļrietumu galvenā konstruktoru biroja inženieri pirmie Padomju Savienībā konstruējuši sējmašīnu ar pneimatisku aparātu kalibrētas cukurbietes sēklas precīzai izsējai. Šī sējmašīna dod iespēju ietaupīt 20 līdz 22 kilogramus sēklas uz hektāru un augu retināšanā samazināt cukurbietes audzētāju darba patēriņu par 70 procentiem.

Attēlā: jaunās pneimatiskās sējmašīnas pārbaude.

S. Daņilova
(LTA) foto

So atlieku uzlveršanai ap stumbru jāapkļāj segas, jo vecā miza ir patvērums augļu tinējam u. c. kaitēkļiem. Savāktās mizas atliekas iznīcināmas.

Pirms pumpuru briešanas no sūnām un ķērpjiem var atbrīvoties, apmīglojot augļu kokus ar 8—12% augļu koku karbolineju. Šāds miglojums iznīcina arī lapu utu, medus blusīņu, bruņu utu, salnas tauriņu un citu kaitēkļu oļiņas. Ja jāiznīcina tikai lapu utu un medus blusīņu oļiņas, jālieto 3% augļu koku karbolinejs. Atrodot bruņu utu un salnas sprižmeša oļas, jālieto 7% (uz 10 litriem ūdens 0,7 litri) minētais karbolinejs.

Pastāvošais uzskats, ka šos kaitēkļus var iznīcināt ar kaļķošanu, nav pareizs — augļu koku kaļķošana, kaut gan tai zināmā nozīme slimību un kaitēkļu apkarošanā ir, miglošanu neatvieto. Koptos augļu dārzos, kur stumbrā miza samērā tīra, augļu kokus var apmīgot ar 10% dzelzs vitriola šķīdumu.

Parastais paņēmiens augļu koku pasargāšanai no zaķiem — stumbru un resnāko zaru apsiešana ar skujām, nīdrām vai citu materiālu — pasargā tos arī pret saules apdegumiem. Saimniecībās, kur augļu dārzā iezogoti ar stiepli pīnoma žogiem un kur pret zaķu postījumiem kokus neapsien, tie kaļķojami.

Lai palielinātu saistīšanas spējas, kaļķu pienam (uz 10 litriem ūdens 1—2 kg kaļķu) pievieno nedaudz limes, vāļpienu vai 3—5% dzelzs vitriolu, raugoties, lai tā klātbūtne sagatavotajam šķīdumam nepiedotu dzeltenīgu nokrāsu.

Jāpiezīmē, ka kaļķošana izdarāma pēc miglošanas ar augļu koku karbolineju. Pretējā gadījumā tā nedos vajadzīgo efektu — netiks iznīcinātas bruņu utis un kaitēkļu oļiņas.

Vienlaicīgi ar kaļķošanu jādezinificē uz augļu koku stumbriem un zariem nepareizas kopšanas rezultātā radušās plaisas, brūces un vēža bojājumi. Kā dezinfekcijas līdzekli lieto augļu koku karbolineju vai 2% vara vitriola šķīdumu.

Pēc iztīrītās brūces apzūšanas to apziež ar eļļas krāsu vai speciālu nigrola ziedi, lai pasargātu no žūšanas un gaisa piekļūšanas. Jaunu augļu koku brūču dezinfekcijai var lietot galdā etiķi un tās pārklāt ar potvasku. Vecākiem kokiem, kur brūces lielākas, tās pārklāt ar potvasku nav ieteicams — potvaski ātri atlobās, un brūce atkal pakļaušas gaisa iedarbībai un infekcijai. Ik pavasari vecā atlobījušies krāsa vai ziede jānokrāsa un krāsojums jāatjauno, līdz brūce pilnīgi sadzīst.

Pavasari pirms pumpuru briešanas izdarāma vainagu kopšana. Regulāri ik pavasari augļu koku vainagā jāizgriež visi nokaltušie, mehāniski bojātie vai atplisušie zari. Tāpat jāizgriež sala, slimību bojātie un viens no savstarpēji krustojošiem un paralēli augošiem zariem, ievērojot koka stāvokli un katras šķirnes bioloģiskās īpatnības.

H. Paeglis,
Plaviņu atbalsta
paraugsaimniecības tehnisko
kultūru vecākais agronoms

CĪŅAI PAR KOMUNISTISKĀS PARTIJAS LIETU — ESI GATAVS!

Pionieru UGUNTIŅA

LĪKJS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU PIONIERU PADOMJU IZDEVUMS

Nr. 3 (19)

1962. gada 31. martā

Tā rīkojas pionieri

Attēlā: Tatjana Dimitrijeva un Varvara Leonova.

Z. Martinsona foto

Kādā marta dienā Daugavas septiņgadīgās skolas 5.-b klases pionieres Varvara Leonova un Tatjana Dimitrijeva, ejot no skolas, uz dzelzceļa stīgas ieraudzīja pārtrūkušu dzelzceļa sliedi. Nebija viegli izšķirties, ko lai iesāk, jo bija dzirdama arī vilciena tuvošanās no Nīcgales stacijas. Vajadzēja kaut ko darīt, brīdināt lokomotīves vadītāju. Bet kā? Laika bija maz. Varbūt apdraudētas cilvēku dzīvības. Pionieri atmiņā uzausa signalizēšana un brīdināšana ar sarkaniem karodziņiem. Un lēmums bija gatavs. Jābrīdina mašinists ar pionieru kaklaustu!

Lokomotīves vadītājs ieraudzīja brīdīdājumu un apturēja vilcieni. Par notikušo ziņoja uz Nīcgales staciju, lai apmainītu salūzušo sliedi. Iespējamā avārija bija novērsta, pateicoties pionieru modrībai un apķērbībai. Pionieres Varvara un Tatjana saņēma pateicību un naudas prēmiju no dzelzceļa pārvaldes.

Lūk, pionieres, kam rūp cilvēku dzīvība un valsts mantas liktenis. Vairāku simtu tonnu smagsvara vilciens laimīgi sasniedza savu mērķi.

A. Gusars,
Daugavas skolas pionieru vadītājs

Sirsnīga tikšanās

17. martā pie Jēkabpils otrās vidusskolas audzēkņiem viesos bija ieradusies Latvijas PSR mežsaimniecības un mežrūpniecības ministrs Roberts Zanders.

Skolēni ar neatslābstošu uzmanību noklausījās viņa saistošo stāstījumu par sīvajām cīņām pret Deņikina karapūļiem pilsoņu kara laikā latviešu strēlnieku pulku rindās. Tagadējais ministrs bija viens no tiem, kas bargajās Padomju valsts dzimšanas dienās apsargāja

Padomju valdību, vaigu vaigā tikās ar lielo darba tautas vadoni Vladimiru Iljiču Leņinu.

Tikšanās ar pilsoņu kara dalībnieku bija ļoti siltā un sirsnīga. Pionieri aiznesa sev līdz patikamas atmiņas par interesanto stāstījumu un neatvairāmu vēlēšanos uzzināt vēl daudz vairāk.

N. Kaļāne,
Jēkabpils otrās vidusskolas pionieru padomes loceklis

Kurš labāks ģeogrāfs?

Mūsu skolas ģeogrāfijas skolotāja E. Spēlmane bija Maskavā, no kurienes atveda Jurija Gagarina un Hermana Titova nozīmītes. Nolēmām sagatavot atklātu pionieru pulciņa sanāksmi, kurā iepazītos ar mākslīgajiem Zemes pavadoņiem, kosmiskajām raķetēm, ar lidojumiem kosmosā un pirmajiem kosmonautiem.

Sanāksmē ģeogrāfijas skolotāja E. Spēlmane mums pastāstīja par Visumu, zvaigznēm un Mēnesi. Bet pēc tam mēs paši runājām par pirmajiem mākslīgajiem Zemes pavadoņiem, to svaru, kā arī par kosmiskajiem kuģiem. Skatījāmies fotozņēmumus par kosmonautiem, noklausījāmies skaņu plates, kurās pastāstīts par kosmonautu gatavošanos startam, lidojumu, dzirdējām b. Titova balsi no kosmosa, abu kosmonautu ziņojumu PSKP CK

pirmajam sekretāram b. Hruščovam. Klausījāmies bb. Titova un Hruščova runas darbaļaužu mitiņā Sarkanajā laukumā.

Sanāksmē mēs uzzinājām daudz jauna.

Bet ar šo pasākumu tikai sākās konkurss «Labākā klase ģeogrāfijā un labākais ģeogrāfs».

Sākumā labākā bija 5.-a klase. J. Gagarina nozīmīti nēsā katrs skolēns savu dienu. Taču konkurss vēl turpinās. Arī pārējās klases noskaidrojām labākos ģeogrāfus: 4. klasē—Dreijere, Broka, Upeniece, 7. klasē—Vizāne, 5.-a klasē—Striķe. Šis konkurss mums palīdz padziļināt zināšanas ģeogrāfijā, kā arī izraisa lielāku interesi par šo priekšmetu.

I. Stučka,
Krustpils rajona Gostiņu astoņgadīgās skolas pioniere

NO SKOLENU LITERĀRĀS JAUNRADES KONKURSA DARBIEM

Uzvarējam...!

Bērni bija sajūsmā: «Jā! Jā! Jāsim!» Bet, ieraudzījuši zirgus,

Skolēni čalodami sanāca klasē, apsēdās un aplusa.

Klases sapulci atklāja Ilga: «Rīt kopsapulcē skola pieņems saistības lūzņu vākšanu. Mums jāapspriež, ko varam veikt.

Janka nepieciēlās, bet neskaidri pie sevis norūca:

«Vāc un vāc! Katru gadu kaut ko izdomā!» Ilga izlikās nesaprotam, tāpēc vaicāja it kā stāp citu:

«Tu ko saki, Jančuk?» Zēns aplusa. Aivars ierosināja šoreiz nevākt pa vienam, bet abbraukāt visas mājas kopīgi.

«Pareizi! Ar zirdziņu un tieši uz savāktuvil!» atbalstīja Ivars. Ari citiem tas likās interesanti.

«Nav jau vairs ko vākt, katru gadu vāc. Kur tad tie lūzņi lai rodas? Kāds šos ražo?» Guntim bija ko iebilst.

«Nu vāksim, cik varēsim. Svarīgs ir klases gods. Bet galvenais—palīdzība Dzimtenes rūpniecībai. Tas mums visiem jāpazīnās,» liekišķi nobeidza Ilga. Par lūzņu dienu — kā paši smējās — izvēlējās svētdienu.

Rīts ausa gaišs un skaidrs. Blāzmas sārtums ielija istabas logos. Ilga pietrūkās kājās un pieskrēja pie loga. Rita blāzma bija izlējusies pa visu austrumu pusi, bet tālāk debesis kļuva zilgas.

Māmiņa bija atstājusi brokastis uz galda un pati jau aizgājusi uz kantori. Viņa strādāja kolhozā par rēķinvedi. Ilga iekoda pāris kumosu — šorīt ēdiens nebija prātā — pakāra jaciņu un lakatiņu un skrēja uz skolu. Citi jau bija sapulcējušies un ar nepacietību gaidīja Ilgu.

«Nu — tagad tieši uz zirgu fermu!» iesaucās Ilga un metās skriešus, bet bērni viņai pakā. Zirgkopis Maksims ar jautrām ugunīnām acis sagaidīja bērnu baru. Tie apstāja zirgkopi un lūdza pajūgus. Zirgkopis smaidīja tā kā viltīgi, mierīgi atspiedās pret durvju stenderi, izvilka vecu tamborētu tabakmaku, izdauzīja no pipītes pelnus, piebāza to un tikai pēc tam teica:

«Man zirgi ir, bet ratu nav. Rati pašlaik pie priekšsēdētāja. Vakar bija talka kolhozā, uznāca lietus, zirgus atjājām, bet ratus atstājām līdz rītam pie priekšsēdētāja. Ja dabūsit ratus, tad būs arī zirgi.»

Bērni kļuva domīgi. Pirmajā acumirkli lieta likās pavisam sarežģīta. Sajūsmā it kā kāds būtu aukstu ūdeni uzlējis virsū. Bet pēkšņi Aivars priecīgi iesaucās:

«Es zinu! Paņemsim zirgus un aizjāsim!»

daudzi, sevišķi meitenes, sašūka: kā tad jāsī, ja neprot! Beidzot tikai daži uzdrošinājās uzkāpt zirgiem mugurā. Meitenes nemaz nemeģināja. Pēc pirmā kilometra arī lielais rūcējs un lielbnieks Janka nokāpa no sava sirmīša.

Un, lūk, bērni jau traucas pa dažādiem ceļiem — dažā vēzumā divi, dažā — trīs. Sapulcēšanās pulksten 16. Ilga ar Daci dodas uz Vidsmiestu. Tur Silajuru mājās pa pagalmu rosījās kāds večuks.

«Labrīt, vectētiņ!» meitenes sveicināja. Viņš laipni paskatījās uz meitenēm.

«Nu kādā tad lietā?» Viņas pateica savu vajadzību. Večuks jociģi saberzēja rokas un veda meitenes uz kādu nojumi. Viņš noslēpumaini atvēra ar tapiņu aizbāztas durvis, un... kā tik tur nebija! Gan vecās šarūsejušas metāla guītas, spaiņi, kastrolī, bundžas un pat veca siena grābjamā mašina ar vienu riteni. Večuks omulīgi tērzēja:

«Es jau sen solu vienam otram, bet nav jau kam ņemt. Nu tad tas viss pieder jums — pūrā!» Meitenes no prieka nevarēja parunāt.

Pēc brītiņa atjēgušās, pateicās sirmgalvim un sāka stiept dārgo guvumu uz ratiem. Izrādījās, ka visu nevar sakraut vienos ratos.

«Dacēn, steidzamies, lai līdz 16 varam vēlreiz atbraukt!» mudināja Ilga.

«Urā! Klases vecākā!» gavileja zēni, redzot vezumu. Izrādījās, ka neviens pajūgs nav tukšā atgriezies. 7. klases lūzņu kaudze aizņēma visu sētas kaktu.

... Sarīkojums un sarunas par skolas godu. Uzslavas un balvas saņem labākās klases un labākie audzēkņi.

«Mēs visi zinām, ka mūsu skola izvirzījusi pirmajā vietā rajonā metāllūzņu vākšanu,» saka direktore. «Izsaku pateicību 7. klases kolektīvam par aktivitāti, dedzību un labiem panākumiem metāllūzņu vākšanā. Lūdzu klases pārstāvi saņemt balvu». Ilga iet. Fotoaparāts! Par to klase bija jau sen sapņojusi! Fotogrāfi ir, bet sava aparāta nebija. «Tagad gan fotogrāfēsim rītā un vakarā!» ar mazu ironiju saka Janka.

Klases kolektīvs šovakar ir it kā draudzīgāks, saliedētāks, bērni viens otram tuvāki, visi turas kopā. Tos vieno kopīgais darbs un kopīgi iegūtā pateicība.

M. Dzene,
Zasas vidusskolas 5. klases audzēkne

Starptautiskajā sieviešu dienā — 8. martā mūsu skolas pionieru organizācija sagatavoja patikamu pārsteigumu Jēkabpils sievietēm. Jaunie ļeņinieši rūpīgi gatavojās šai dienai un apsveica pilsētas iestāžu un uzņēmumu sievietes nedaudz citādā veidā nekā katru gadu. Skolā radās jauns pasākums — «Pionieru pasts». Visur, kur vien ieradās «Pionieru pasts», to uzņēma sirsnīgi. Pionieri līdzi nesa nelielu apsveikumu un dzejoliņi par 8. martu.

Lūk, soļo Jānis Bebris un Māriete Rudzīte. Frizētavas, rūpniecības kombināta, konservu fabrikas, maizes ceptuves un citu uzņēmumu un iestāžu sievietes, kas šajā dienā saņēma gaiši zilo aplokšni ar apsveikumu, ļoti priecējās un no sirds teica bērniem «paldies». Dāvana nebija liela, tomēr ar bērna roku rakstītais dzejoliņš bija dārgs, ļoti dārgs.

Dz. Bušmane,
Jēkabpils 1. vidusskolas skolniece

Gatavojas dziesmu un deju svētkiem Staburagā

Sā gada jūnija mēnesī Liepavotā pie Staburaga atkal skanēs dziesmas, dimdēs dejas solis, savu prasmī demonstrēs pūteju orķestri. Šiem svētkiem gatavojas Jēkabpils rajona kultūras nami, tautas nami, skolas, klubi. Pagājušajā svētdienā Jēkabpilī, Viesītē un Neretā notika daļēji rajona koru kopmēģinājumi. Zonu virsdiriģentu Imanta

Rozalinska, Vitālija Kikusta un rajona virsdiriģenta Jāņa Valdēna vadībā vairāk nekā 200 dziedātāju sabalvoja apmēram pusī no svētku repertuāra dziesmām. 22. aprīlī uz pirmo kopmēģinājumu pulcēsies visi rajona kori.

Z. Kocēna,
Jēkabpils rajona kultūras nodaļas vadītāja

Ar neatlaidību var panākt daudz

... Aiz Vīgantes septiņgadīgās skolas logiem satumst vakars. Spītīgais marta vējš griež sniega vērpētes. Kādā skolas klasē pār burtinācām noliekušās trīsdesmit četras galvas. Rokas citīgi raksta. Vai tā skolēnu pagarinātās dienas grupa? Ielūkojoties labāk, daudzu matos redz pavidam pa sirmam pavedienam, sejas laiks un dzīve iezīmējusi asas līnijas. Tātad vakarskolnieki vai kādu kursu apmeklētāji. Tiesām, viņi ir kopsaimniecības «Staburags» DOSAAF pirmorganizācijas biedri, kuri mēcās motocikla vadītāju un šoferu amatieru kursus. Kursu pasniedzēja b. Cauniša vadībā dažādu nozaru laudis apgūst zināšanas transporta līdzekļu vadīšanā. Ir arī gados jauni — pirmās brigādes laukopis R. Viksna ar sievu kontrolasistenti Ritu. Nopelnīto «Ižu» ar blakusvāgi var vadīt tikai, ja kabatā vismaz amatiera tiesības. Tātad — jāmācās un vislabāk abiem. Otrās brigādes brigadierim J. Dolnikam jaunībā, ejot laukstrādnieka gaitās, nopirkt motociklu bija tikai sapnis. Tagad, strādājot kopsaimniecības tīrums, tas piepildījies. 8. Jelgavas distanču 11. Daudzevas ceļa daļas sliežu kopējam P. Gāgam brīvos brīžus vasarā patik pavadīt Daugavas vai kāda ezera krastā ar mak-

šķeri rokās. Ar kājām izstaigāt tos 7 km līdz upei nav nemaz tik viegli. Skūni tagad braucēju gaida motorollers. Ja uz rokas būs motovadītāja tiesības — lūdz, sēdies un brauc!

Kursu apmeklē arī vairāki «Staburaga» mehanizatori, komjauniešes L. Paeglīte, A. Jansone, grāmatvede O. Brūvere, jauniešus J. Dzenis. Viņiem vēl šodien motociklu nav, bet vai tas traucē iegūt amatiera tiesības? Protams, ne!

Toties kolhoza zootehnikai V. Apsolonei un viņas vīram — klētniekam, kuri iegādājušies vieglo automašīnu «Zaporožec», tā vien gribas, lai laiks skrietu ātrāk un viņi drīzāk iegūtu vadītāja tiesības.

Uz kolhozā «Staburags» organizētajiem kursiem nāk arī grupa kaimiņu — Daugavas kolhoza kolhoznieku. Tur ir laukopis I. Zvejnieks un citi darba rāķi.

Šiem cilvēkiem darba diena beidzas vēlu vakarā. Kamēr nostaigā tos kilometrus, kuri dažam labam sanāk pieci un seši, pusnakts klāt. Tomēr ar neatlaidību var panākt daudz.

A. Ivīņš,
dzelzceļa strādnieks
Jēkabpils rajonā

Arī kulinārijas mākslu derētu popularizēt

Laikam visi būs vienis prātis par to, ka ēdienam — vai tas būtu pusdienas pirmais, vai saldaiss, kūka vai cits konditorejas izstrādājums, vispirms jau «jāpievelk» ar savu izskatu. Tas ir ne mazāk svarīgs par pašu cepuma garšu. Un to zina ne tikai konditori.

Patikami agrās rīta stundās iegriezties kulinārijas veikalā, kas atrodas Padomju ielā. Jēkabpils pilsētas restorāna «Daugava» konditorejas ceha darbinieki brigadieres I. Mekšas vadībā pieliek ne mazums pūļu, lai izgatavotā produkcija iepiecinātu ar savu garšu un ārējo izskatu. Daļa nonāk arī šajā veikalā. Te ir gan smalkmaizītes, kūkas un citi garšīgi cepumi. Un gandrīz katra paplāte ar šiem izstrādājumiem ir atšķirīga apdares ziņā. Redzams, konditoriem un pārējiem ceha darbiniekiem izdomas netrūkst.

Diemžēl, tikai kulinārijas veikala šaurā telpu dēļ pusfabrikātus un kulinārijas izstrādājumus nav iespējams izvietot aiz stikla lates, lai

būtu labi redzami pircējiem. Liela daļa tiek novietota tālākajos un apakšējos leņķos plauktos un pat blakus telpās. Tāpēc vajadzētu par to padomāt. Un vēl viena lieta. Gandrīz ikkatra cilvēka dzīvē gadās priecīgi notikumi — dzimšanas dienas, viesības, pilngadības svētki utt. Gribas iegādāties skaistu torti, garšīgu pīrāgu, bet ne vienmēr to var viegli izdarīt.

Jēkabpils rajona patērētāju biedriba gandrīz ikkatru ceturksni sarakstā dažādu preču izstādes — pārdošanas. Tomēr kulinārijas māksla ir aizmirsta. Ja vienreiz pa gadu tādā organizē, tad labi. Nav divu domu, ka tas ir par maz. Tādas izstādes — pārdošanas dotu triskāršu labumu: veicinātu izstrādājumu patēriņu, iedzīvotājiem būtu lielāka izvēle un pašiem kulinārijas meistariem — gandarījums.

Tāpēc tirdzniecības organizācijām jāuzklausā patērētāju balsis.

A. Kārklīņš

Trešais jaunais veikals Krustpils rajonā

Krustpils dzelzceļa stacijas teritorijā atvērts jauns, moderns iekārtots veikals ar trīs nodaļām — bakalejas un konditorejas, gastronomijas, gaļas un piena produktu. Veikals apgādāts ar divām vitrīnām — saldētavām, plašām noliktavām, saldēšanas kameru.

Tas jau ir trešais jaunais veikals, ko septiņgades ceturtajā gadā saņēmuši Krustpils rajona iedzīvotāji.

Attēlā: krustpīlieši iepērkas jaunajā veikalā.

Z. Martinsona foto

Velta Zeidmane un Boriss Mozeštams — čempioni galda tenisā

Jēkabpils pilsētas spartakiādes turpinājumā ciniņās fizikolektīvu galda tenisa komandas, kur individuāli labākie spēlētāji ieguva pilsētas čempiona nosaukumu.

No sievietēm uzvarēja lauksaimniecības tehnikuma audzēkne V. Zeidmane, otrās vietas ieguvēja L. Voropina (MRS) un Dzintra Pastare (kolhozs «Nākotne»), kas ierindojās trešā vietā, bija līdzvērtīgas pretinieces.

Vīriešiem priekšsacīkstēs labākais bija Lauktechnikas pārstāvis R. Mednis, tad viņa komandas biedri I. Avotiņš un V. Arājs un Jēkabpils 2. vidusskolas audzēkņi

B. Mozeštams un A. Pešehonovs. Finālturnīrā centīgi spēlēja B. Mozeštams un pelnīti ieguva 1. vietu. R. Mednis zaudēja tikai uzvarētājam un palika otrais. Pārējie finalisti katrs ar divām uzvarām dalīja 3.—5. vietu.

Komandvērtējumā pelnīti uzvarēja Lauktechnikas rajona nodaļas I komanda, 2. vietā — 2. vidusskola, 3. vietā — MRS. Seko Lauktechnikas II komanda, kolhozs «Nākotne», tehnikuma I, 14. CER, tehnikuma II, 1. vidusskolas un rūpniecības kombināta komandas.

A. Palkavnieks,
turnīra galvenais tiesnesis

Pašlaik līderi — zassieši

Jēkabpils rajona 1. sporta spēļu turpinājumā padomju saimniecību un Lauku tehnikas grupā notika sacensības galda tenisā. Sacentās pieci kolektīvi ar septiņām komandām. Druvu padomju saimniecība un Lauku tehnikas rajona nodaļa piedalījās ar divām komandām. Nezināmu iemeslu dēļ nepiedalījās lonieši, kuri bija šīs grupas līderi, kā arī Aβeļu paraugsaimniecība, kas vēl nav piedalījusies nevienā sporta veidā.

Komandas sastāvā bija divi vīrieši un viena sieviete. Jau ar pirmajām spēlēm iesākās spraigas un interesantas cīņas par uzvaru starp zassiešiem un Lauku tehnikas rajona nodaļas komandām. Kad pulstenis jau rādīja pāri pusnakts stundai, noskaidrojās arī uzvarētāji. Šoreiz tie bija mājiņieki — Zassas padomju saimniecības fizikultūrieši, kuri ar 15 punktiem ieguva pirmo vietu. Otrajā vietā ar 14 punktiem palika mehanizatoru 1. komanda, bet trešajā vietā ar 12 punktiem ierindojās tā paša kolektīva 2. komanda. Tālākajās vietās ar 7 punktiem palika Neretas un Druvu padomju saimniecības 1. komanda.

Arī kolektīvu vērtējumā uzvarēja Zasa. Otrajā vietā ierindojās Lauku tehnikas rajona nodaļa, trešajā vietā — Neretas, ceturtajā vietā Druvu, piektajā vietā — Seces tenisisti.

Individuāli labāko rezultātu pirmajām raketēm uzrādīja Markots (Zasa) 6 punkti (setu attiecība 12:1). Otrajā vietā R. Mednis

(Lauku tehnikas rajona nodaļas I komanda) — 5 punkti, bet trešajā vietā Jelaškis (tā paša kolektīva II komanda) — 4 punkti.

Otrajām raketēm labāko rezultātu uzrādīja Indāns (Zasa) 6 punkti (12:0). Otrajā vietā Avotiņš (LT I) 5 punkti un trešajā vietā Arness (Secē) 3 punkti.

Sievietēm, spēlējot katrai ar katru (7 dalībnieces), labāko rezultātu uzrādīja Zeidmane (LT II) ar 5 punktiem (10:2). Viņa nodemonstrēja skaistu spēles prasmī un tehniku, apstiprinot sevi par spēcīgāko no visām dalībniecēm. Otrajā vietā Pabērza (LT I) ar 4 punktiem, bet trešajā vietā Kļaviņa (Nereta) arī ar 4 punktiem, bet sliktāku setu attiecību.

Pašreizējais stāvoklis rajona 1. sporta spēles padomju saimniecību un Lauku tehnikas rajona nodaļas grupā ir sekojošs:

1. «Zasa» 24 p.
2. Lauku tehnikas rajona nodaļa 22 p.
3. «Nereta» 20,5 p.
4. «Lone» 18,5 p.
5. «Druvas» 9 p.
6. «Secē» 7 p.
7. «Aβeļi» 0 p.

Nākošās sacensības šajā grupā notiks Seces padomju saimniecībā 1. aprīlī, kad sacentīsies novusa spēlētāji.

E. Bērziņš,
LBSB «Vārpa» rajona padomes prezidija loceklis

Sarakstišanās ar lasītājiem

S. BRAŽONEI,
Jaunjelgavā, Sarkanarmijas ielā 10/5.

Jūs redakcijai rakstījāt par to, ka ēkā, kurā Jūs dzīvojāt, irniekiem nepareizi aprēķina maksu par asenizācijas darbiem. Lidzīgi gadījumi esot bijuši arī Jaunjelgavas iedzīvotājam Antonam Ainim no Jelgavas ielas 59, dzīv. 2.

Uz to Jēkabpils rajona vietējās saimniecības nodaļas vadītājs J. Puriņš atbild, ka tiešām Sarkanarmijas ielā 10 dzīvojošie uz 1961. gada 1. novembri bija pārmaksājuši par asenizācijas darbiem 6,50 rubļi. Jaunjelgavas namu pārvaldniekam b. Kočerginam uzdots nekavējoties izdarīt pārrēķinu.

Turpreti Antonam Ainim, kas dzīvo Jelgavas ielā 59, par asenizācijas darbiem aprēķināts pareizi. Stingri ievērot paredzētos apmaksas noteikumus uzdots arī Jēkabpils pilsētas namu pārvaldei.

JEKABPILS RAJONA TAUTAS
UNIVERSITĀTE

Zurnālistikas fakultātes kārtējā nodarbība — «Avizes poligrāfiskā apdare» un praktiskās nodarības notiks 5. aprīlī pulksten 13 Jēkabpils 15. tipogrāfijas klubā Jēkabpilī, Brīvības ielā 212 (ieeja no Plostu ielas).

Z. OZOLAI,

Jēkabpils rajona Zalves ciema «Poceros»

Savā sūdzībā redakcijai Jūs rakstījāt par kaimiņu Kīrsi. Viņš lamājoties, aizskarot Jūs ar vīru un bērnu. Patiesības Jūsu vēstulē, b. Ozola, tomēr pamaz. Ar kolhoza valdes un Zalves ciema padomes izpildkomitejas starpniecību noskaidrojām, ka galvenais skandālu cēlājs tieši ir Jūsu vīrs. Jūs rīkojāt savā mājā iedzeršanas, un Jānis Ozols skandalē. Jau pērn J. Ozolu taču sodīja ar arestu par huligānisku rīcību. Viņa pēdējā izdarība notikusi tiešām februārī, par ko rakstāt savā sūdzībā. Arī šoreiz galvenais vaininieks izrādās Jūsu vīrs.

Kolhoza valde kopā ar milicijas iecirkņa pilnvaroto b. Polikarpovu izteikusi viņam pēdējo brīdinājumu. Tiek risināts jautājums par Jūsu ģimenes pārcelšanu uz citu dzīvokli. Minētajam faktam, it kā Kīrsi lamājuši un aizskāruši tieši Jūs un meitu, pierādījumu tomēr nav.

Avize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tāruni: redaktoram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmē — 7, Krustpils rajona abonentiem — Krustpils 353. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилсского и Крустпилсского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.

Sacensības fabrikas dambretisti

Pēc divu nedēļu spraigām cīņām noslēdzās Krustpils cukura fabrikas otrais čempionāts dambretē. Pie spēļu galdiņiem sacentās 16 dalībnieku. To vidū bija komunistiskā darba brigādes otrās maiņas inženieris Dābols, tās pašas maiņas strādnieki Freigangs un Zembergs, remonta atslēdznieks Pļaviņš un citi.

Pārliecinoši pirmo vietu izcīnīja rajona izlases komandas dalībnieks Porietis. No 15 iespējamiem punktiem viņš ieguva 14,5. Tālākajās vietās ar II punktiem ierindojās mehāniķa palīgs Petrovs un remonta atslēdznieks Briedis. Viņi izpildīja trešās sporta klases normatīvus. Ar labu spēles izpratni un racionālu laika izmantošanu izcēlās atslēdznieks Žuravskis. Viņš ierindojās ceturtajā vietā.

P. Porietis

Vieglatlētikas sezonas ieskaņas

Sosejā, sniegotā stadionā un sporta skolas mazajā zālē labus rezultātus ir grūti sasniegt, bet vieglatlētika jau sen vairs nav tikai vasaras sports. Atras sacensības grūtos apstākļos dod rutīnu, sola augstus rezultātus vasarā.

V. Rusiņš aizlidināja šķēpu jau 51,30 m. Jāpiezīmē, ka šai pašai dienā tikai Rīgā, startējot Latvijas jaunatnes sacensībās, Jānis Doniņš, mūsu sporta skolas audzēkni, šķēpu aizmeta 55,62 m un izcīnīja 1. vietu.

Augstlēcšanā V. Ziemelis veica 1,65 m. MRS fizikultūras kolektīva vadītājs J. Pabērzs — 1,60, sporta skolas audzēkni I. Zālītis — 1,55. A. Palkavnieks bija labākais trissollēkšanā no vietas un 600 m skrējienā. 14 gadīgā sporta skolas audzēkne I. Līpatova jau spēja pārlēkt 1,25 m augstumu. Zassas vidusskolnieces M. Miglāne, S. Paegle un S. Romanovska bija labākās fiziskās sagatavotības sacensībās.

A. Pakalns

MUMS ATBILD

PIELAUTĀS KĻODAS VALDE IZLABOJUSI

Jēkabpils rajona Zalvītes kolhoza biedri savā vēstulē redakcijai pastāstīja par dažiem pārkāpumiem, ko pieļāuj valde. Kolhoznieks Krišjānis Saulītis, kas izpildīja klētnieka pienākumus, vienlaicīgi strādāja arī par šoferi, kaut gan viņam nav autovadītāja tiesību. Par šo papilddarbu viņš saņēma 30 izstrādes dienas un 25 rubļus naudā ik mēnesi. Bez tam viņš bija arī ugunsdzēsēju kopas priekšnieks un arī par to saņēma atalgojumu.

22. februārī kolhoza valdes sēdē K. Saulītis no klētnieka pienākumiem atbrīvots. Valde izlabojusi arī rupjo kļūdu, kas bija pieļauta, uzticot K. Saulītim automašīnas vadīšanu. Tagad K. Saulītis izpilda tikai ugunsdzēsēju kopas priekšnieka pienākumus un strādā kā ierindas kolhoznieks.

V. Censone,
Jēkabpils rajona Mazzalves ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja

PATEICIBA

Izsakām sirsnīgu pateicību Zassas ciema darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas darbiniekiem, Zassas padomju saimniecības vadībai un pārējiem biedriem, kas šī gada 24. martā piedalījās mūsu tēva NIKOLAJA GRIGOROVICA izvadīšanā pēdējā gaitā.

Piederīgi

Redaktors E. KOCENS